

Landskap: Värmland

Upptecknat av: Maria Björngren

Härad: Årstad

Adress: Mariero, Rödaby

Socken: Ekshärad

Berättat av:

Uppteckningsår: 1946.

Född år 1891 i Ö. Tännet, Ekshärad

Liwa julafton.	s. 1.	LwF 47
Lucia.	s. 1-2.	
Flakt till jul.	s. 2-3.	
Tjingsdag Kmit.	s. 3, 5.	
Matpättar vid jul.	s. 3.	
Vafferdagen.	s. 3.	
Påskbrev kastades in påskafon.	s. 3.	
Julkappar.	s. 4.	LwF 48
Grötkrim.	s. 4.	
Julkort.	s. 5.	
Glä upp psalmboken julkvällen.	s. 6.	
Se genom fönstret om någon såg huvudet.	s. 6.	
Brollopsseder.	s. 7-11.	LwF 52.
Historia om gumma som för första gången skulle koka kaffe.	s. 12.	

Skriv endast på denna sida!

Landskap: *Värmland*Upptecknat av: *Maria Björngren*Härad: *Nordal*Adress: *Mariero, Rödby*Socken: *Ekshärad*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1946*Född år *1891* i *Ö. Tännet, Ekshärad*

<i>Lilla julafton.</i>	<i>s. 1.</i>	<i>LwF 47</i>
<i>Lucia.</i>	<i>s. 1-2.</i>	
<i>Flakt till jul.</i>	<i>s. 2-3.</i>	
<i>Tjingsdag Kmit.</i>	<i>s. 3, 5.</i>	
<i>Matpätter vid jul.</i>	<i>s. 3.</i>	
<i>Vafferdagen.</i>	<i>s. 3.</i>	
<i>Psäkbrev kastades in påskafon.</i>	<i>s. 3.</i>	
<i>Julkappar.</i>	<i>s. 4.</i>	<i>LwF 48</i>
<i>Grötkrim.</i>	<i>s. 4.</i>	
<i>Julkort.</i>	<i>s. 5.</i>	
<i>Plä upp psalmboken julkvällen.</i>	<i>s. 6.</i>	
<i>Se genom fönstret om någon såg huvudlös.</i>	<i>s. 6.</i>	
<i>Brollopseder.</i>	<i>s. 7-11.</i>	<i>LwF 52.</i>
<i>Historia om gummor som för första gången skulle koka kaffe.</i>	<i>s. 12.</i>	

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 10031: /

Landskap:

Värmland

Upptecknat av:

Maria Björnqvist

Härad:

Årstadal

Adress:

Marin Björnqvist

Socken:

Ekshärad

Berättat av:

mig själv

Uppteckningsår:

1946

Född år

1891 i Ötarna

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LuF 47

Julen julaftan firas vi den 10 Mar, i år
här nere i Blekinge, som man kunde
jag aldrig talas om det. Här äter vi gäns
då och smörgåsar, det gjorde de även i
Östergötland när jag var där. Där
skrapades tårnarna rena och lindades
om gäsfötterna ~~och~~ kakles och smör-
saffran. Men jag har aldrig märkt
att de gav varandra gåvor. Lusin
var jag själv en gång, jag var
inte så gammal då, men jag minns
vi när det var så kallt och märkt; varje
vi när en flämtande låga slog upp
ifrån gäst som jag tänkte, bröken steg

Skriv endast på denna sida!

på bordet så grön och fin dukack på
kvällen, ut var det mörkt i kall.
men det var underbart rakt att se
gå. Det var till minn bröder jag
gick, när jag kom hem sjön jag
den alla hemmen också på kaffe.
Då lusin dagen borde alla släpa upp i
f. 7. Tid. I mitt hem brukade de slakta i
slutet på oktober både nötkreatur i
gris, tungarna rubryttar pressylta och
sådant gämdes till just bordet (Slaktaren)
Sjessens handlarare till yrke fick nog
det hjälpsammare däremot fick
slaktmat med sig hem. Det var allt
han som lärde mig allt i slaktväg.
Den gång ville han lära mig att
slakta en kalv, men då tackade jag
nej. Slaktdagen bjöds alla, de frimurarna

sam fam. på smörgådsbord kaffe
med vetebröd, spiset användes g.
mitt uppvärdhem. Julen tog slut
tjyngslaget knut, de dansades genom
ut, men det var ju olika, de var hos
varandra och dansade ut genom.
Söndagen ju var många julka-
-ar. De använde de nästan jula
bruna bänor och kakor kulsbullar
på smörgådsbordet i form av
pudlingar av ris och marmagry
Tufferdagen såldes de karameller
i kyrkan förstörda papper-kar-
meller var det. Påsk afton
sprang barnen i stugorna, de
öppnade dörrarna knikt och slängde
in påskbrev som de ritat själva med
påskekärningarna på påskbarnen och kall
brak braka och kaffekiller med sig.

ACC. N:R M. 10031:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julkalappar som de kallades gav
de varandra långt innan jag
var född. Det var familjememmar
som gav varandra julkalappar
de gav kläder, prydnadsaker
dukar o.d. Jag minns min fastermor
talade om det särskilt då de hade
en stor korg med julkalappar om
hvar, kunde de se ut dem så han
ville. Det kom stäktingar till
hemmet julafton ibland de
hade små presenter med sig jag
fick en kortare salt med julegrans
konfekter av Chaplans och saucer
ett år. Julkalapparna var indagade i papper
i fem packor. med namn till mottagare
från givaren också namn åt minnig.
Det skulle rimmas till gräns innan man ut
den. att de användes för klapparna till jag g.

Han liksom använder sig just klaffsinn.
Jultante är en gammal sed. Jag såg
en lantse dräkt till min färd,
en röd trådj grå byxor rulla
stumm inför samt hos sken. Nu ann
hannen kommer hem, tar vi en jante
ansikte med en lund mörre till en
pals håller dyrbig. I Karlskrans kläde
ut sig tjogendag knut de är de klädder
i länge gulas & salade i ansiktet
si har de kvartas med sig det är liv-
ligt på gatorna där inlämn, man
lyndes dem på frukt & dy. ännu en slant
kan de på. Tiset kan tryklee de lönge
innan jag var färd med perser på
kartens baksida. Jultanten bär gade in
de med nykor under jag, Jan som från
jag ju i nyårsanskring på nykor.
Det var modern med nykorts album där.

Om Julkvällen kunde man gå ut
anför Trügum och se upp
psalmvåren, se kunde man
jo se att det var begravnings.
se skulle någon i fam. de? var
det för något skulle det bli en
bröllops under året. Gick man
ut de de såg sig till bortåt
se skulle man jo se den
huvudloden att det var någon
som skulle de? Om skulle man
de? gå så förde man se sig själv
sitta på bortåt huvudlås. Det
hände en del, att de mätt person
och hälsat jo den, men i verkli-
gheten var det ingen mening
som de mätt utom enbart
en person

ACC. N:R M. 10031: 7.

Landskap:

Värmland

Upptecknat av:

Maria

Härad:

Älvdal

Adress:

Marien Bröllop

Socken:

Ekshärad

Berättat av:

mig själv

Uppteckningsår:

1946

Född år

1891 i Öljannu.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det är på brudloppets att brudgummen
går genom sakernas med sin fru
och står där framme och väntar
på sin brud, som får till alltså
av brudens far, Det är dock mer
vanligt att brudens går fram till
alltaret och sin brudgums arm
både nu och för. Jag var på
ett bröllopp som mycket
liten en gång. Jag minns
att de hade klätt Gardinererna
med myrtenkvistar. ^{Det var i Tännu} Samt
var jag på visst ett Hagfars bröllop
i Värmland. Jag fick följande

Skriv endast på denna sida!

Till deras skamkare han var o-
nygift, när vi kommit dit och
myrten knistade kvar i gorden
erna, de badde i en mycket liten
stuga, den unga frun steg på den
öppna spisen och sydde med
mattlagning, han var stor och
kraftig, ung och såg trevlig ut,
han var gammal och lamm ibid
berom vadfar han inte kunde gå,
på vintern såg han på en liten kätke
och med två stakar håller kappor
stakade han sig fram till bruket.
Min fastermor hade en ring av sila
med en fördjupning runt om i den
fördjupningen var fylld av hår. på
färs en liten färgad bit äres hår
det var nog hennes nyselring

Min fastermors sticket en gång, en par
strumpor av bårt just rät grans
ullgarn till brudstrumpor till
en brud. Och denna bruden fick
så många lysningspresenter.
Han fick gröna ljusotakar av
glas, glasotakar brinnfat en kaffe-
kanna till pastellin med guldskan.
Till och med var han tagit ännu
med så knäppan på kanna, Tälthar
ja han fick en hel klämskorg full,
men det var ju olika. Till vardags
ringar använde de guldringar.
Till bröllopsmidagor så brudparet
till kartritar av baret Rosten
brukade då också vara med, det
var i banyasdarna en långt båd
i ännu ränningen i fästnumm

Vid sådana stora bröllop när flera
barn varit bjudna var det
flera bordsättningar, det gick
efterskikarna och äldre. Jag
och min systerska var med på
ett dyrtigt bröllop, vi var då
så unga vi var med bland de
ungaste det var mest tredje bords
sättningar så blev efter sista
lekar och dans mest lekar
fordon flyttades utelunda i den
stora salen. Jag minns att vi fick
flera rätter alldeles sist fingo vi
kattsupplurmen och rögnargräsk.
Vi gick hem med tre tielar på naturen.
Många pengar samlades in i min
fare bröllop gavs rikligt med
presenter. Bruden var nitkläd

och med släfen, detta var en av de
rikaste gårdarna. En ung flicka
fick mitt fastlov till nio år i
brudklädning. Den var en svart
slät tyg med silfveransett silken
till insättning. De brukade man
använda myrlin till brudbrän.
I Karlstad var de för sig att man
skall lägga enris i brudsängen.
Här i Karlstad var jag varit ut
om brud- brudgum under hela
seremonin in till vändes sig
om till de ska bli gämnade man
om en av dem vändes på huv-
udet att vid den hiller bakåt
skall have häller kvar de fört
Om lund: Karlstad kastade ut min
handrande jule för som kom en av dem
trivdes blev vi till lyckliga i vår äktenskap.

När kaffet först kommit till Sverige,
hade ett jäktsälskarskap övernattat i
en stuga. Nästa morgon när
de gingo till skogens tåg
jägarmästaren från några
medhavda kaffebägar, vilka
han lämnade till mor i huset
med en undran om han ville
vara så snäll och koka kaffe
och ha det färdigt då de kom
ifrån skogen på kvällen, och
det ville han ju så gärna. När de
kom hem på kvällen undrade han hur
det hade gått med kaffet. Ja sa gumman
jag var på det ghest: morse och
det var kokat hela dagen och
bänerna är lika hårda än.

Ändigt falktrons sådes det att i
Ökebergshuset som ligger
väster om Ökernisads kyrkan
skall finnas en stor kista fylld
av de underbara och skatterna
silver och silverpengar i mängder.
Den skatten har flera år sedan
ingen har fått några med sig. För de
hade inte lyckats ta ut den skatten
att alla möjliga lustiga saker
som misstas sig. Om någon skulle
få det av skatten skulle de gå dit
en julnatt eller julnatt eller
torsdags kvällen för på torsdags
kvällen skulle de gå och hitta på
skatten men alltid stora efter kl 12 på
natten. Om någon villkoret att ej veta
en ord ej krattas heller vänd sig an.

Shatts ägen.

s. 13.